

U S T A V N A K O M I S I J A

24/7-1990

Začetek ob 11.05 uri.

dr. France Bučar: Vabilo za sklic seje ste dobili, torej otvarjam to sejo, vas vse lepo pozdravljam, posebej pa v naši sredi prisotnost gospoda Mijata Šukovića in sodelavce zvezne ustavne komisije, ki so prišli z njim na našo sejo. Želja je bila izražena s strani zvezne ustavne komisije, da bi gospod Šuković in njegovi sodelavci sodelovali pri naši UK v tem smislu, da nam dajo določena pojasnila oz. da bi želeli tudi z nami preresetati nekatera odprta vprašanja. Mi seveda zoper tako pripravljenost gotovo nimamo nič in z veseljem sprejemamo in zato smo tudi to povabilo posredovali in

Predlog za današnjo sejo ste dobili, in sicer

1. odobritev zapisnika prejšnje, 4. seje komisije,
- potem obravnavo predloga amandmajev k ustavi SFRJ in
3. dogovor o nadaljnjem delu pri oblikovanju osnutkov nove ustave Republike Slovenije.

Se lahko strinjamo s tem dnevnim redom? Če ni pripomb, bi kar prešli na

1. točko, to je odobritev zapisnika prejšnje seje. Ima kdo kakšne pripombe? Če ni pripomb, smatram, da je zapisnik odobren in bi kar prešli na naslednjo, glavno točko današnjega dnevnega reda, to je

obrnava predloga amandmajev k ustavi SFRJ. Gre za sledeče vprašanje, ki zahteva najprej moje uvodno pojasnilo. Kot veste, je naša skupščina zadnjič sprejela sklep, da ne dajemo

mnenja k predlogom osnutkom zveznih ustavnih amandmajev, ker želimo, da najprej sprejme zvezna skupščina, da se odloči o predlogu našega amandmaja, s tem, da se prenesejo pristojnosti zveznega zbora na ZRP in dokler zvezna ustavna komisija ne bi hotela razpravljati o tem našem predlogu tudi mi svojega mnenja ne damo, tako je bilo stališče skupščine.

Potem je prišla do nas cela vrsta intervencij. Najprej je bila ta intervencija s strani predsednika ZIS Anteja Markovića, ki je rekel, da naj o tej stvari še enkrat razmislimo, češ da s tem onemogočamo kakršnokoli delo in napredek na področju transformacije Jugoslavije, na to je posebej apeliral na nas, da o tem sklepu še enkrat razmislimo.

Isto urgentno stališče je bilo posredovano tudi predsedstvu s strani zveznega predsedstva in smo zato dali to vprašanje posebej na sejo našega republiškega predsedstva, zopet z urgentno prošnjo, da o stvari ponovno razmislimo. Bilo je potem tudi nekaj razprav s predsedniki političnih strank, vsaj jaz osebno sem prisostvoval tisti, ki je bila v Demosu in je bilo tam sprejeto stališče, da bi vendarle v razpravo teh amandmajev šli. Zdaj ne vem, slišal sem, da ni bila dobro posredovana naprej, tako da člani, vsaj predsedniki klubov niso bili o tem niti obveščeni ne, se pravi gre za slabo komunikacijo; torej v vsakem primeru vprašanje je še odprto, se razume.

Osebno se tudi nagibam k temu, da sebi pravzaprav ne delamo koristi, če diskusijo o teh vprašanjih odklanjamo in osebno bi predlagal, da o tej stvari vendarle razpravljamo in da se vendar v to razpravo vključimo, zlasti glede na to, da formalno sedaj prihajajo predlogi kot predlogi zveznih amandmanov, ki jih do sedaj še nismo imeli, kot predlogi

prihajajo šele po seji zveznega zbora 25. ali pa 26. in zato sem jaz to točko oz razpravo o tem dal tudi na dnevni red že sedaj, ker sem dobil tukaj obvestilo od predsednice zveznega zbora, da nam bodo, ki so nam sicer že poslali predlog amandmajev k ustavi SFRJ, da nam bodo eventuelne spremembe glede tega poredloga kar po teleksu posredovali, tako da eventuelno potem še v petek po potrebi še enkrat stvari obravnavali, če bi prišlo do kakšnih bistvenih sprememb, sicer pa mislim, da je to, kolikor se odločamo, da o teh stvareh razpravljamo, lahko to delo že danes opravimo. Tako da ne bi bilo potrebno šele na novo in nepripravljen pravzaprav na sejo o teh amandmanih preiti.

Torej torej najprej v obravnavo in sklepanje samo stališče ali gre naša UK v razpravo o teh amandmajih

dr. France Bučar: Pri teh amandmanih ali ne. Torej je kdo proti? Prosim ja.

Kolešnik: Jaz bi takole začel. Ne gre za nobeno užaljenost ali pa kakšno slabo namero, ampak jaz bi le opozoril na to. Mi smo zadnjič sprejeli takšen sklep, kot ste ga gospod predsednik sedaj psoredovali in smo pač smatrali, da bo ta sklep tudi v ustavni komisiji Socialistične republike Jugoslavije tudi tak kot takšen sprejet v tem smislu, da le razpravljamo o tej možnosti, da se zvezni zbor ukine. To tam očitno ni bilo upoštevano oz. se ne vem nimam informacij ni razpravljalo in se je oblikoval predlog, ki je danes prišel do nas.

Mislím, da ni bila spotšovano tisto načelo, ki velja koliko ni soglasja vseh republik ne more se oblikovati predlog. Se pravi, da gre tukaj le za eno bistveno kršitev in bi nekdo moral pojasniti zakaj se je to zgodilo, še preden se mi sploh ponovno odločamo o tem.

Potem drugo kar bi rekel, mi smo sprejeli jasno stališče in vemo zuakaj smo ga sprejeli in kaj želimo doseči s tem, da se zvezni zbor ukine. In mislim kar se mene osebno tiče da dokler ta zadeva ni razčiščena mislim, da ne moremo razpravljati naprej. Ko je stvar razčiščena na tej nivoju, potem se lahko vračamo, tako da osebno ne morem sprejeti takšnega predloga in sem proti temu predlogu.

Peršak: No jaz bi kolegu Kolešnika popravil samo v tej točki, da zdaj ne gre za soglasje, ampak za mnenje k osnutku amandmajev s tem pravno pa seveda v tem da 401. člen zvezne ustave izrecno zahteva, da se zberejo mnenja vseh republik in pokrajin v osnutku amandmajev in dokler tega mnenja ni od katerekoli skupščine ni mogoče določiti predloga amandmajev, zato

beseda predstavnike zvezne ustavne komisije najprej vprašal kako je mogoče, da je ustavna komisija šla mimo te določbe 401. člena 3 odstavka in je očitno predlagala zveznemu zboru, da predlog določi. To je ena stvar.

Druga stvar je pa nekaj. Zdaj naše stališče naše skupščine da mnenja ne bo dala dokler ne bo v osnutek vključena tudi amandma pač o ukinitvi zveznega zbora ni bilo spoštovano. Mi smo takrat na ustavni komisiji pred tem dokler ker vemo, da smo šli pred skupščino z dvema alternativama ali da se da takšno stališče, ki je bilo ptoem dodelano na skupščini sami, prvotno stališče ni vključevalo tega pogoja z zveznim zborom tako rigolozno, ampak skupščina je potem sprejela tak sklep, oblikovali tudi alternativo, kjer smo seveda določena stališča v zvezi z osnutkom amandmajev nekako sprejemali. Dali smo neke stališče v zvezi z posameznimi amandmaji. Zdaj ta stališča seveda tudi slučajno, ker niso prišla do zvezne ustavne komisije niso bila niti mogla biti upoštevana in zato se predlogi amandmajev zdaj bistveno razlikujejo od tistega, kar smo mi v ustavni komisiji rqzumeli kot pogoj, da bi se naprej pogovarjali ob eventuelnem sklepu, da bomo sodelovali v nadaljнем postopku.

Tako, da je za nas stvar še vedno v fazi pravzaprav razprave o osnutku in jaz moram reči, da vidim problem v tem: Jaz ne bi vztrajal na tem in ne bi vztrajal pri stališču, da Slovenija onemogoča sprejem amandmajev. Moram pa ugotoviti, vsaj jaz tako razumem, da z odločitvijo, da zvezni zbor gre v določitev predloga amandmajev je če opustim to, da je bistvo kršena zvezna ustava 401. člen je na nek način Slovenija izločena iz postopka, ker je kljub temu, da mnenja ni dala se v določitev predloga amandmajev gre in jaz moj predlog je, jaz sem en predlog

tudi pripravil in najbrž zdaj še ni čas za to je, da enostavno zvezna skupščina to svojo odločitev sankcionira, da tudi v skladu z slovensko deklaracijo ugotovi obstoječe stanje, da se amandmaji v zvezni skupščini sprejmejo

ne veljajo za Slovenijo. In da Slovenija pa ima s svojo deklaracijo že sprejeti sklep, da bo vse zakone, ki bodo ne samo na podlagi teh amandmajev, tudi zakone, ki bodo sprejeti na podlagi teh amandmajev obravnavala in če bo dala k njim soglasje, bodo za Slovenijo veljali, če ne pa ne. To je sklep, ki je del deklaracije, kot vemo in zato ne vidim nobene ovire za to, da Slovenija v nadaljnem postopku ne sodeluje in da se amandmaji kljub temu sprejmejo in veljajo za tiste republike, ki bodo z njimi soglašale.

Magajna: Jaz bi tukaj opozoril na še en problem odnosa tudi do skupščinske odločitve. Dejansko sedaj odpiramo ta vprašanja in ponovno dajemo v diskusijo vprašanje zveznih amandmajev. Na nek način revidiramo predhodno odločitev naše skupščine. Kot vemo skupščina ni dala mnenja k zveznim ustavnim amandmajem in mislim, nisem proti temu, da ponovno odpremo ta vprašanja ali pa tudi, da spremenimo to našo odločitev, menim pa da je to le stvar poslancev in celotne skupščine, da mi ne moremo enostavno obiti tega sklepa odločitve naše skupščine tako glede zveznih amandmajev, kot tudi glede priporočila skupščine v katerem smo predlagali delegatom v zveznem zboru, da se ne udeležujejo sej zveznega zbora. Torej tukaj ne gre za revizijo dveh stališč in mislim predno mi odpremo vsebinska vprašanja, mislim, da bi bilo potrebno pač priti pred poslance in obrazložiti razloge zakaj odstopamo od prvotnih izhodišč. Tu so bila poleg pragmatičnih zadržkov tudi čisto načelni zadržki, ravno okoli amandmajev, veliko smo o tem razpravljali in mislim, da dokler se to ne utemelji, zakaj smo to stališče sedaj nekako spremenili in dokler tudi skupščina ne spremeni tega svojega prvotnega sklepa težko odpiramo vsebinska vprašanja.

Franko: Mislim, da je Tone Peršak se že dotaknil novega scenarija pred katerim stojimo. Mislim, da na stvari je treba gledati iz zornega kota novo nastalih situacij. Te novo nastale situacije so najprej stališče zveznega predsedstva, ki ga je izrazil včeraj dr. Jovič in ki je poudaril, da obstajajo in so odprte možne vse tri obcije, konfederacija, delna konfederacija in sama odcepitev. V tem novem scenariju sodi tudi odločitev naše delegacije, da se bo pravzaprav ponovno udeležila teh sej zveznega zbora, ampak dejansko moramo danes ugotoviti ali bodo naša stališča, ki so bila do sedaj često satališča užaljenih otrokov do nerazumljivih staršev ali so ta naša stališča danes že del te novo nastale situacije in teh novih možnosti, ki se nam ponujajo, namreč to kar je že Peršak rekel, ali zvezni zbor lahko deluje brez konfliktov, brez ustavnih problemov, tudi brez naše delegacije. Če to je možno mislim, da se tudi nam odpira nova situacija, to je da ne sodelujemo, ampak da skušamo razščistiti z ostalo Jugoslavijo ali je situacija možna ali je mogoče z posebnim ustavnim zakonom na zvezni ravni omogočiti ta dejstva, glede na to, da Slovenija z vsebinskega stališča soglaša s temi amandmaji ampak jih je že dosegla in jih že ima v svoji republiški ustavi. Torej je vprašanje ostale Jugoslavije. Mi moramo sedaj najti tisto točko, kjer soglašanje in nadaljevanje dela zveznega zbora ne bo nujno v konfkliktu za našo odločitvijo da ostanemo zunaj razprave. Seveda izpostavljeno je sedaj kot vprašanje ali je to možno doseči, ali je to realno in če ni realno, če je naše soglasje zaenkrat edina pot torej dajmo razpravljati o teh okvirih.

Zabukovec: Moje vsebinsko stališče je tako kot je bilo na prvi oz. drugi komisiji, ko smo se sestali torej da dialog je potreben, ker se ne moremo zapirati. Seveda kar pa zadeva proceduralnih vprašanj v zvezi s tem mislim, da so glede na sklepe slovenske skupščine le nastale neka nejasna stanja. Istočasno je tudi res, da so novi dogodki v jugoslaviji o čemer je moj predgovornik pravkar govoril dajejo dodatnih argumentov temu, da bi bilo primerno uspostaviti nadaljni dialog. Zato zdaj glasno razmišljam kako izzid iz vsega tega.

Morda to še ni moj predlog, ampak samo galsno razmišljanje tako, ker bomo potem en zaključek potegnili iz tega. Morda bi bilo primerno sanirati dejstvo, da stališč naše torej republiške ustavne komisije zvezna ustavna komisija še ni obravnavala, da bi bilo primerno, da postopek vrnemo nazaj v fazo osnutka se pravi predlog vrnemo nazaj v fazo osnutka in da opravimo tudi to operacijo. Hvala lepa.

Suhovič: Prije svega ja se izvinjavam, što nisam u mogućnosti, da na slovenačkom jeziku odgovorim na postavljena pitanja. Ja iskreno da kažem i ovom prilikom, kao što sam rekao i ranije kad sam bio u istoj ovoj sali nekoliko puta to doživljavam kao svoj nedostatak ali nažalost ne mogu ga odkloniti mada sam se trudio i mada razumijem dosta kada vi govorite.

I ja uz to izvinjenje smatram se obaveznim, da odgovorim na neka pitanja koja su sada ovde postavljena.

Predlog Skupštine Slovenije, da se ukine savezno vijeće Skupštine SFRJ razmatra nije dakle činjenica tačna, da nije razmatrana. Nakon razmatranja izgrađeni su stavovi u radnoj grupi ustavne komisije koje je i osvojila ustavna komisija makar većinom glasova. Ti so stavovi formulisani u pismenom obliku i u

pismenom obliku zajedno sa drugim materialima ustavne komisije dostavljeni su svim sudionicima u radu ustavne komisije i svim skupštinama republika i pokrajina prema tome i Skupštini Slovenije. Predlog zaista nije usvojeno s strane ustavne komisije. Razlozi su sledeći:

1. usvajanje predloga, da se ukine savezno vijeće Skupštine SFRJ imal obi brojne konsigvence na čitav sistem organizacije jugoslovankse države na odnose u njoj, na razpodjelu nadležnosti organima federacije i na način odlučivanja. Ukinuti savezno vijeće a sve to ne staviti na dnevni red i nači rešenja za to ne bi bilo moguće. Budući, da to rešenje ima takve konsigvence i normalno je, da taj predlog zahtijeva duže proučavanje i traženje rešenja koja bi bila ako bi se predlog osvojio na toj listi. Zato u ovom momentu nije bilo ni vremena ni mogućnosti.

2. Taj predlog nije bio u okviru postupka za sadašnju promenu ustava i nije bilo moguće a da se ostane dosledno u radnji, koja je bila politički dogovorena i sa čime je saglasnost dala i Slovenija u tom okviru ta promena nije bila sada moguća a da se ostane podvlačimo v okviru legitimnosti i

3.razlog, koji je dat u tom pisanom tekstu sadržan je učinjenici, da postopjanje saveznog vijeća sasvim ovakvih kompetencijama koje ima nije prepreka, da se donesu amandmani o kojima će se bitno i u vrlo velikom stepenu i na demokratski način proširiti slobode prava čoveka i građanina promijeniti ekonomski sistem i njegova osvojinjska osnova i promijeniti karakter vlasti sa zasnivanjem te vlasti na slobodi čoveka i pluralističkoj demokratiji, nije prepreka zato u ovoj fazi nije bilo moguće o tom voditi razpravu na takav način, da se sada

postigne saglasnost u svih a uvršćeno je taj predlog u niz drugih predloga, koji su u javnoj razpravi dati za druge promene ustave Jugoslavije. Nije dakle odbaceno u ovom smislu, da se ne prima za razgovor nego se prima za razgovor ali za novi razgovor za karakter jugoslovenske federacije

_____ : promijeniti karakter jugoslovenske federacije na način, kako bi promenu izazvao taj ustvajanje tog predloga, bez šire razprave, bez sporazuma svih republika, sami ćete prihvatiti nije realno.

Z druge strane i ako se ovom predlogu nije razjašnjavala nijedna skupština nijedne republike, zna se, da se u skupštinama republika taj predlog učinjen sada ne prihvata in to bi onda bilo jednostavno tačke na sve probe. Evo to su razlozi zašto taj predlog nije prihvaćen, a podvlačim oni razmatram prema njemu se ustvna komisija odgovorno odnijela stavove je formulisana pismenom obliku, i ja ih samo sada ovde reproduktujem i možda malo šire izkazat.

Drugo. Niti odlukom ustavne komisije, niti odlukom skupštine, niti faktičkim radom niko nije izlučio Sloveniju iz postupka razmatranja, mišljenja primedbi i predloga iz javne diskusije in obrade i izrade predloga teksta. Nikom nije to učinio i ja razumem sve ovo što je Peršak rekao, ali ja tvrdim da niko ni odlukom ni faktičkim ponašanjem to nije učinio. Podvlačim, da je su delegati koji su članovi ustavne komisije i radne grupe redovno pozivani na sjednice, da se jim redovno svim materiali zapisnici, i sve dostavljeno, da su sva dokumentacija upućena skupštini Slovenije in da su sve mogućnosti postojale za sudjelovanje Slovenije in njenih predstavnika u radu ustavne komisije u radu radne grupe, i sada u Savezno vijeće. Šta je u Sloveniji učinjeno, da se aktivnije diše ne uključuje u taj nego što je uključivano u taj rad, to nije moje da ocenim. Idite ustavnoj komisije, ja mogu konstatovati, da nijedna sjednica ustavne komisije nije održana bez članova, bez nekoga članova

njenih iz Slovenije. Nijedna ustavna, ni jedna sjednica Saveznog vijeća, nije održana bez delegata iz Slovenije.

Treće. Ovi amandmani napisani su i sadržinski oblikovani i predloženi sa ciljem i odgovornošću. Da se stvorijo odgovarajuća ustavna osnova, da se u periodu u kojem neposredno prestoni na ustavno regularan način, vrši prestrukturiranje vlasničkih odnosa done su reformski zakoni, koji su već u skupštinskom postupku, i da se na regularan ustav način obave izgori za Savezno veće Skupštine SFRJ. Pri tom, da se proširi prostor za svako pojedinstvo, za svako privrednu i drugog subjekta za svaki narod in svaku narodnost, za svaku republiku i pokrajinu, da se demokratski ispoljava i razvija. Nema nijednom detalja ili bar ustavna komisija kako je glasala većinski nije jest našla taka detalj, koji bi sprečio delo koju republiku, pa i republiku Sloveniu da radi na donošenju svog ustava. Uopšte se ovde u amandmanima ne postavlja problem redostno i primata.

Svaka republika po ovim amandmanima ima i pravo ako je opredeljena, da donosi svoj ustav nezavistno toga kad će se novi ustavi Jugoslavije donijeti. Ja i svoje stručno, lično mišljenje ovde izražavam, bez obzira što uvažam argumente, koje Peršak izneo, da ovim tekstovima nema ni jednog detalja koji bi eliminisao pravo ili doveo u pitanje pravo, ili ograničio pravo republike, da ona nastavi da radi na izradu svog ustava onako kako ona smatra, da treba učiniti. Naprotiv. Ako bi se ovi amandmani usvojili u većem njihovom delu, ustavno pravno regularnije bi se u republikama radio njihov ustav. Naproti. Naprotiv bi ovo širi prostor za izradu republičkih ustava. Dakle nema cinjenično utemeljenje od

ocjena, da se razmatranjem ovih amandmana i usvajanjem amandmana, koji nijesu koji su u interesu određene republike, da se time sužava njena sloboda za izradu njenog ustava. A obrnuta je ocena višim opredeljenjima u čininičnom stanju.

I n akraju ja mislim, da je zaista danas nova situacija i mislim da je Franko u tom pogledu ja dijelim njgovo mišljenje, da je nova situacija danas u odnosu i na onaj dan, kada je skupština Republike Slovenije ocijenila, da neće pojedinačno da razmatra amandmane zato što u njim postoje rešenja, koja sputavaju samostalnost republike.

Ja ću osim onog što je on rekao navesti još tri činjenice, koje potvrđuju, da je nova situacija.

Prvo; iz predloga amandmana izostavljeni amandman 70 koji je kao što znate predviđao da se promijeni da se zamijeni uloga republike u prvoj faziustavnih promena, tako što bi umjesto saglasnosti ona davala samo mišljenje. Izostavljen je taj amandman; na taj amandman Skupština Republike Slovenije u razpravi koja je vođena i koliko sam ja informisan u pisanom tekstu Izvršnog vijeća Slovenija bila je data ocena o nesaglasnosti.

Drugo, iz predloga amandmana izostavljeno je 7 rešenja, koja su bila sadržana u nacrtu amandmana a na koja je u Sloveniji u razmatranjim prije zasijedanja skupštine bilo više primedbi i za koja je iskazivana ocjena, da neće dobiti saglasnost Skupštine Republike Slovenije. Sedam amandmana, podsečavam, to je amandma, kojim je bilo predloženo, da se ustanovi, da u Jugoslaviji postoji u cjelini jedinstven poreski sistem i da ga federacija uređuje. To je amandman, kojim se predviđalo promena pozicije Narodne banke Jugoslavije, to je amandman, kojim je

odnosno rješenje, koje jr kao alternativno predviđeno bilo, da se Savezno vijeće konstituiše na principu biranja poslanika jedan građanin jedna vlast. To je rješenje, koje je predviđalo da SIV može obustaviti od izvršenja akte ISV republika in upravnih organa republika kada on ocjeni, da taj akt nesaglasan sa ustavom; to je odredba, koja je bila predviđena, da se potpuno ukine sistem planiranja i tako dalje. Dakle, to je druga činjenica.

I treće; već se jasno zna, šta se pod pojedinim pojmovima koji su amandmanima bili iskazani podrazumijeva i šta se planira i projektuje jer je SIV predložilo zakone reformske, kojima se određena opredljenja konkretizuju. Nema više dakle onog straha koji je imao osnova ili mogao imati osnova, da se iza nekih određenja u amandmanima krije opredeljenje o nadgornjavanju neke republike, o nadgornjavanju nad drugima ili o nadgornjavanju Jugoslavije kao neke nadstrukture nad republikama i tako dalje. Tog više straha odnosno osnove za taj strah nema.

Na kraju da kažem ovo što je za mene takodjer bitno. Jer vjerujem, da ste vi do istog zaključka mogli doći, ali ipak ću ja to konstatovati. U velikom dijelu ovih predloženih amandmana, dakle u velikom dijelu, ja sada ne kvantificiram ali direktno su izražena opredeljenja koja su duže vremena konstituisana u Republici Sloveniji kao opredeljenja više stranaka. Ako ne i svih. To su svi ovi amandmani o slobodama i pravima čoveka i gradjana. A to je najvrednije u ovim amandmanima i najdalekosežnije. Nema ni jednog amandmana ovde koji je izvan onog okvira koji je u pisanim dokumentima Slovenije bio iniciran. Svi su amandmani tu ugrađeni. To su svi amandmani o pluralizmu

svi predlozi, koju su u Sloveniji konstituisani o pluralizmu svojinskih oblika ravnopravnosti svojinskih oblika. To su predlozi o ustanovljenju novog razuđenijeg savremenijeg sistema upravljanja proizvodnjom razpodjelom društva. To su svi amandmani o političkom pluralizmu i promeni karaktera vlasti i osnove vlasti. U Republici Sloveniji su konstituisani predlozi, da građani bude osnovni stub sistema, da se ne ide na favorizovanje jedne klase, na favorizovanje jednog sistema i tako dalje.

Sva ta područja su ovdje u ovom predlogu u ovim predlogima obuhvaćeni i odgovorno evo ovde pred vama

_____ : da tu postoji vrlo visok stepen poudarnosti a u velikom dijelu i potpune identičnosti, sa onim predlozima koji su konstituisani uslovi. Ako bi se sada spriječilo donošenje tih amandmana, ja ostavljam sad ovih četiri, pet amandmana, koji mogu biti predmet spora. Ako bi se sprečilo donošenje tih amandmana onda bi se ne samo otežalo demokratizacija odnosa u drugim republikama, koje neče da idu dalje od onoga što ustavu Jugoslavije piše, nego bi se i spriječilo demokratizacija promena odnosa u celini zemlje a to bi smetalo daljoj demokratizaciji odnosa.

Vi ste ti koji će to cjeniti jer bi to smetalo i u Sloveniji ali ja se ipak ovako drugarski bez imalo da tako kažem, želje da o tom stupamo polemiku nego primam vašu ocjenu o interesu Slovenije, ja nijesam siguran da bi to bilo interesu Slovenije, da se to sprječi, pogotovu kad se najavljuje nov dogovor o karakteru jugoslovanske zajedničke države, ja ne kažem ni federacije, ni knfederacije ni zajedničke države, i da se taj dogovor postiže u jednom procesu demokratsko, a kad je tako, onda nije samo to sigurno obrnuto jesu. I završavam sa time, što ću kazati sledeće:

Nesaglas je u svojoj eskalaciji između republika u Jugoslaviji, stigla je do ravni koja je toliko niska, da bi dalja eskalacija te nesaglasnosti vodila u sunovrat i to svaku republiku i JUgoslaviju kao cjelinu. Sporazum saglasnost, makar o dijelu amandmana o slobodama osvojinским odnosima o n ovom karakterom vlasti, o pluralistu znači bi zaustavljanje te dalje eskalacije nesaglasje. A značilo bi isto vremeo prvi korak ka novom saglasju za novi porazu, za novi dogovor o karakteru Jugoslovenske države. Zato sam uverenja i da bi bilo doprinos

kada bi se razmatrali amandmani pojedinačno kada bi demokratskim procesima, kada bi se pojednično, kada bi se usvojili amandmani, koji su na liniji demokratizacije jer čuvanje samobitnosti nacija u Jugoslaviji, i narodnosti, a kada bi se kroz korekciju ili nesaglasje sa amandmanima ono stranu još eventualno i nema želje ustavne komisije može kočiti demokratske procese u Jugoslaviji i što bi moglo, da eventualno bude kamen spotica.

Ustavna komisija će sutra prije sjednice se verovatno sastati ako bude takvih predloga, da se neka rešenja modifikuju, ona se mogu i modifikovati prije odluke od Saveznog vijeća, a onda ako se i do tada ne modifikuju on već usvojenu samo ono što svaka skupština Jugoslavije osvoji, ništa neće biti mimo toga usvojeno. I zapravo neće in nemože nema nikakvog ustavnog osnova, zato sam uverenja i u ime ustavne komisije Jugoslavije kažem, da bi bilo dobro, novo nastaloj situaciji, da se amandmani razmatraju a za pojedine amandmane ako bude sporno činjenično ja se u ocjene neću puštati ako bude nešto sporno činjenično, mi smo tu što drugaraca Boso i ja možemo da odgovorimo i damo činjeničnu argumentaciju. Hvala.

France Bučar: Hvala lepa. Zdaj čisto pravno vprašanje, ne. Tone Peršak postavlja tezo, da ostvari ne moremo razpravljati ker so zoper to pravne ovire, pravnega značaja, se pravi on, njegova teza je da naša komisija uopče ne more o tem razpravljat, ker je bil ustavni proces prekinjen s temi ker nismo dali svojega mnenja.

In vprašal me je Peršak iz Izvršnega sveta kaj je njegovo stališče do te trditve. Če lahko da svoje mnenje.

_____ : Ja, moje mnenje sem jaz že nekajkrat povedal, da samo dialog razgovorov pogajanja in predlogi torej aktivna vloga tako Izvršnega sveta zlasti Skupščine Republike Slovenije in njene ustavne komisije, lahko doprinesejo da se zadeva hitreje odvija in da bi bilo to vmesno obdobje, ki očitno nobenemu ni všeč, bilo čimkrajše. In mislim, da če ima nekdo vse možnosti in pravico da rečem dolžnost, da se izjavi, da se ne izjavi, potem gre to na njegov račun, kajti če nekdo molči, tisto pravno načelo, se zdi da se strinja še zlasti ko bi mogel in moral povedati svoje mnenje. To je pravno vezuniranje. Jaz seveda globoko spoštujem politično odločitev skupščine Slovenije, vendar mislim, da glede na razgovore, ki so bile tako s Hrvatsko, Makedonijo, zlasti pa zdaj s predsedstvom Jugoslavije smo vendarle znani, ali pa ne morejo biti znane nove okoliščine, ki nam narekujejo, da spremenimo to stališče, oz. da povemo skupščini Slovenije, do česa je prišlo.

Torej nikomur ne služi blokada dogovarjanja nikomur ne služi da bi se enostransko postavljali na nekatera izhodišča, kajti pogledajte, če ne prej, bo takrat ko bo Slovenija ponudila svoje elemente, kot ponudbo za videnje svojega konfederativnega položaja v Jugoslaviji bo takrat potrebna še kako konstruktivna debata in dialog v Jugoslaviji in znotraj Jugoslavije. In jaz osebno mislim, da ti Izvršni svet skupščine Slovenije vendarle ravnal premišljeno ko je predlagal, da vsaj tiste amandmaje, ki v ničemer niti ne poslabšujejo položaja Slovenije

_____ : ki pravzaprav ne oslabijo njene pozicije, ampak ki jih bodisi so za druge dele Jugoslavije še kako potrebni, da jih podpre oz. da se da z njimi dosežemo nek konsenz in da gremo v to debato in če mi je že dovoljeno pač povedati, jaz mislim, da izhajajoč iz takega pristopa IS, ki bi seveda potem zaostrefn na sami seji in je bil tisti pogoj potem dajmo ukiniti zvezni zbor in je to pogoj, da se pogovarjamo naprej mislim, da če lahko zdaj povem svoje mnenje je večina amandmajev dosti sprejemljivih oz. v ničemer Slovenije ne slabijo kot pozicije za nadaljna pogajanja razen 5 amandmajev, to je 61 do 65 o narodni banki Jugoslavije, o financiranju federacije, ki bistveno spremeni vlogo federacije o pristojnosti v zveznem zboru za katerega smo rekli, da ne moremo pristati, da bi se volitve v zvezni zbor izvedle in bi potem ta začasno obdobje vmesno obdobje postajalo seveda predolgo in seveda pristojnosti ZIS-a, ki mu daje neke nove pristojnosti. Skratka če zaključim mislim, da glede na te razgovore in pojasnila tov. iz Hrvaške, Makedonije zlasti pa tudi ta včerajšnji pogovor z Predsedstvom Jugoslavije dajejo nam nove argumente, da bi prišli pred Skupščino Slovenije in pvoedali, da je dialog še kako nujen, kajtu tudi konfederalnega položaja mi ne bomo mogli enostrankso izsiliti, tudi tega našega bi rekel načelnega izhodišča, da bomo mi odločali kateri zvezni zakoni se bodo pri nas v celoti uporabljali ne. Jaz sem vedno rekel, da gospodje in tovariši, če imaš potem vzvod, da lahko to resnično zagotoviš.

Ker so pa sile še podeljene je terba tudi to vzeti z dobršno mero tudi ustavno pravne i nrpavno systemske znanosti in mislim, da bi bilo zelo dobro, če ne rečem celo nujno, da tako

ustavni komisiji kot potem Skupščini Slovenije tudi ustavno pravni strokovnjaki povedo v kakšnem položaju smo. Hvala.

Predsednik dr. France Bučar: Hvala lepa, vendarle ne vem če smo se čisto pravilno razumeli možen odgovor je samo da ali ne, glede na Pešakovo stališče. Peršakova teza je nimamo pravne osnove da o teh stvareh razpravljamo.

Peršak: Zdaj se še moram oglasiti, pa se potem ne bom vceč. Jaz se bom probal tudi malo skušal malo odzvati na to, kar je rekel tov. Šukovič.

Predsednik dr. France Bučar. Ne najprej pardon, če smem poseči. Najprej bi jaz želel, da o tej stvari pridemo si na jasno, če smo si o tej stvari na jasno prišli, potem lahko naprej razpravljamo, če o tej stvari, če psotavimo tezo imamo pravne osnove, potem nimamo kaj več razpravljati.

Peršak: Ponavljam vprašanje. Ali je možno, da ni pravno sporno, če Skupščina SFRJ določi predlog amandmajev kljub temu, da Skupščina Republike Slovenije ni dala mnenja o osnutku amandmajev. To je vprašanje. Ali je to pravno konsistentno ali ni, če določi predlog amandmajev brez mnenja Skupščine Republike Slovenije.

Predsednik dr. France Bučar: Torej če na to vprašanje ne najdemo pritrdilnega odgovora, potem mislim, da lahko debato zaključimo.

Peršak: Sklep Skupščine Republike Slovenije se glasi, da Skupščina Republike Slovenije ne daje mnenja o osnutku amandmajev, da bo dala mnenje če bo v osnutek amandmajev vključen tudi amandma o ukinitvi zveznega zbora in prenosu njegovih pristojnosti na zbor republik in pokrajin, ker ta pogoj ni bil upoštevan jaz ne govorim zdaj o tem, ali je bil pameten ali ne

pameten, tak je bil Skupščina Republike Slovenije ni dala mnenja, izrecno sklep govori o tem, da ne daje mnenja.

_____ : Da pod predpostavkom, da je to tako, pod predpostavkom, mi to tako ne interpretiramo ipak o ustavu ne postoji izricita odredba, da nedavanje mišljenja prekida postopak.

Peršak: 3 odstavek 401. člena ustave SFRJ pravi: potem drugi odstavek pravi: osnutek akta o spremembi ustave SFRJ obravnavajo skupščine vseh republik in avtonomnih pokrajin in dajo o njem svoje mnenje.

3. potem ko dobi mnenja od skupščin vseh republik in avtonomnih pokrajin in je končana javna razprava določi zvezni zbor dokončen predlog akta o spremembi ustave SFRJ in odloči o njem.

Predsednik dr. France Bučar: Torej položaj je zdaj jasen kar se tega tiče. Prosim.

Miran Potrč: Gre za dva tri vprašanja. Jaz bom najprej par besed o tem, ki je zdaj najbolj sporno. Torej jaz sem mnenja, da vsaka koliko točiko korektna razlaga 401. člena ustave mora slediti razmišljanjem o kateri govori peršak. Težko si je zamišljati da bi ustavno revizijski postopek, ki izhaja iz položaja republik in v določenem delu tudi pokrajin v jugoslovanski pač federaciji kakršno zdaj imamo predpostavljaj, da se lahko odločitve sprejemajo, če v vsaki od faz, ki so predvidene skupščine republik in pokrajin ne sodelujejo v tem postopku. Res je

da je to izrecno kot soglasje navedeno pri začetku postopka in pri dajanju soglasja k predlogu, vendar moram reči, da bi težko si predstavljal, da lahko v fazi osnutka to enostavno bliskiramo na ta način in rečemo tukaj pa ni važno ali je mnenje oblikovano ali ni oblikovano, ker seveda je mnenje na osnutek prav bistven predpogoj, da do takšne vsebine predloga pride, h katerim bo kasneje, ko bo določen v Zveznem zboru soglasje mogoče dati. Vse drugo se meni zdi precejšnje nategovanje in precejšnja samovoljna razlaga ustavnih določb pa ne samo 401. člena, ampak konteksta ustve in jugoslovanske federacije kot sedaj imamo in mislim, da ne bi smeli tako razlagati.

Drugo vprašanje s tem v zvezi, res da tudi še formalno je ali mi danes o tem lahko razpravljamo. Danes mi o tem lahko razpravljamo, ker predlog še ni določen. Ustavna komisija samo predlaga Zveznemu zboru, da naj predlog določi, ker predlog določa zvezni zbor in za mene je še vedno vsa možnost, seveda odvisno od tega ali smo pripravljeni iskati neko skupno rešitev, da se vse skupaj vrne v fazo razprave o osnutku, če bomo mi rekli, mi smo pripravljeni z določenimi pogoji, ali ne se v fazo osnutka vrniti in mnenje dati in seveda če bo ustavna komisija, skupina katere predstavniki so tukaj in seveda z nekim optimizmom tudi sam zvezni zbor ugotovil, da v tem primeru pač ne gre 25. določati predloga, ampak še naredi neko vmesno fazo, da dobi mnenja na osnutek skupčine Republike Slovenije, se opravi določena razprava še o teh stališčih in šele nato pripravi sam predlog.

Jaz mislim, da je to mogoče, če takšna pripravljenost obstoja, imel bi pa najresnejše pomisleke, da bi naša ustavna komisija ugotovila in seveda enako resne, če bi to ugotovila

Ustavna komisija Skupščine Jugoslavije, sem jaz razumel Mijata Šukoviča, tako če je mogoče tako tolmačiti, kot tolmači Peršak, potem tu en velik dvom obstoja. Jaz pa trdim, da je res samo tako tolmačiti, ker če piše ne daje mnenja, to samo pove, da imela je na seji, da je razpravljala o tem, ali bo dala mnenje, ali ne bo dala mnenje in da se iz nekih razlogov, kakršnihkoli odločila ne mnenja ne bo dala. In to je stališče te Skupščine in to ni mogoče smatrati kot mnenje, ker potem bi mnenje moralo biti, da vse zavračamo, da vse sprejemamo ali pa posamično po posameznih amandmajih. Mislím zato, da bi bilo skrajno neko-
rektno, če bi naša ustavna komisija ali zvezna izhajala iz tega, da je mogoče 401. člen kakorkoli drugače kot jaz mislim in Peršak in še kdo razlagati, za mene je potem samo vprašanje pripravljenosti, da vrnemo stvar v fazo osnutka. Sedaj pa glede tega drugega vprašanja.

Mislím, da bi bilo pa hkrati ob tem seveda pošteno, da bi mi ob tem le tovarišem, ki so iz zvezne ustavne komisije prišli bili pripravljeni povedati ali gre pri nas samo za formalne probleme, ali tudi za dejansko pripravljenost, Ker če gre samo za formalne probleme, potem bomo pač mi svoje stališče povedali in bomo rekli, ne dajemo soglasja tako ^kdi drugače oblikovanemu predlogu, če pa smo pripravljeni v primerih vrnitve v fazo osnutku začeti pogovarjati, pustimo kako, potem bi bilo prav to povedati, ker drugače je potrebe siliti nekoga, da umika neko fazo, da jo vrača, če bomo mi čez teden dni rekli, veste kaj hvala lepa, vi ste to naredili, ampak mi se še vednonismo pripravljeni pogovarjati. Zato mislim, da bi bijo treba gospod predsednik danes tudi o drugem delu govoriti, ko bomo do tega prvega formalnega prišli in povedati, ali je kar zadeva ustavno komisijo pripravljenost na ponoven razgovor, odločitev bodo

pa sprejeli vsi trije zbori slovenske skupščine. In jaz bi glede tega drugega vprašanja se kasneje javil, da ga ne bi sedaj o njem svoje mnenje, ki ga načelno vi že vsi poznate argumentiral.

Predsednik dr. France Bučar: Hvala lepa. Če smem jaz še nekaj, predno vam dam besedo. Če sem vas pravilno razumel, nisem siguren, torej vaša interpretacija je, da je na podlagi stanja kot je, vendarle mogoče smatrati, da je to še vednarle faza razprave, še vedno faza dajanja mnenj, ker formirano ustavna komisija še ni tega predložila kot predlog, se pravi, če je ta interpretacija možna in jaz mo pozdravljam kot eno imenitno rešitev, potem ustvari lahko brez pravne slabe vesti ostali razpravljamo.

Miran Potrč: Samo s to dopolnitvijo, da glede na to kako so sklicane seje republiške skupščine in zvezne skupščine, danes lahko po 25. če bo zvezni zbor že določil predlog, potem smo mi 30. v tem, da bomo rekli oprostite, ampak sedaj je ta faza mimo. Ker predloga ne določa ustavna komisija, ampak zvezni zbor.

Predsednik dr. France Bučar: To se pravi, da smo sedaj v stanju, predno vam dam besedo, se oprostam, lahko sedaj odločamo o tem, ali smo pripravljene to razpravo uvesti ali ne. Sedaj smo nekako prešli s to interpretacijo...

Tone Ržanek Jaz sem že prej poudaril in ponovno poudarjam, da jaz se ne vzavzemam zato, da bi onemogočili mi to razpravo v Zvezni skupščini in vidim dve možnosti zato. Meni se zdi glede na našo deklaracijo in glede na včerajšnja stališča zveznega predsedstva možnost, da mi ponudimo zveznemu zboru to možnost, da on glede na, če bo šel sedaj v fazo določitve predloga ugotovi, da je pač Slovenija v skladu s svojo deklaracijo in tako naprej v bistvu na nek način izstopila iz tega dogajanja, da to sankcionira, da tako rečem, da se amandmaji, predlog in tako naprej sprejmejo, da se ta razprava vodi naprej po vseh republikah in da se konsekventno slovenski deklaraciji, ti amandmaji veljajo po celi Jugoslaviji, razen v Sloveniji, Slovenija pa ima do zveznih zakonov tako ali tako svoj odnos opredeljen.

V nasprotnem primeru pa mi moramo po mojem mnenju, mi lahko razpravljamo, to ne pomeni, da ne moremo razpravljati, ampak bistven pogoj je sprememba sklepa naše skupščine. Pred tem mi ne moremo od sebe ničesar dati, dokler te spremembe sklepa ni.

Predsednik dr. France Bučar: Mislím, da je to popolnoma jasno. Samo po sebi.

_____ : i povodom ovoga, što je Potrč govorio, postupak utvrđivanja predloga amandmana na ustav SFRJ nije završen i on traje sve do završetka sjednice saveznog vijeća. Dakle postupak još traje in nema vraćanja, i nema potrebe za vraćanje u neku fazu postupka, utvrđivanja predloga, jer ta faza je u toku i ona po planu traje i dalje, i ja sam zbog toga sam rekao ustavna komisija vjerovatno sastat će se sutra, ako dobije predloge od ustavne komisije Sabora Hrvatske i danas od ustavne komisije Republike Slovenije, da preispita određena rešenja, koja su u radnom tekstu unesena, koja su unesena u radni tekst. Nema, ja ću sada vrlo biti onako otvoren bez obzira, ne verujem, da postoji mogućnost, da se poništi, što bi izgledalo zaključak ustavne komisije koji je donese, nema zaključaka skupštine, nitko to ne dovodi u pitanje, ja se ne izjašnjavam o tome, nego ustavna komisija je donijela jedan zaključak i uputila saveznom vijeću i skupštinama republika sa spremnošću, da dok taj postupak traje, svaku primedbu na taj predlogk pojedinačno ponovo razmatramo, i ako na primer slušao sam sada predstavnika Izvršnog veća, kaže ne prihvatamo amandman ofinanciranju federacije, ne prihvatamo amandman ni ovakvo reducirano Narodnoj banci Jugoslavije, ja ću sutra, da iznesem na sednici ustavne komisije, da još jedan put to razmotrimo. I time se ono što je obezbedjenje pozicije mišljenja ustavne komisije Skupštine Slovenije prihvati. Ja tako gledam na tu stvar, dakle postupak utvrđivanja predloga je u toku, on traje sve do zaključka saveznog veća, u svakom trenutku do zaključka saveznog veća moguće, da ustavna komisija vrši intervenciju u

tekstu predloga, ako na primer se saglasi skupština Slovenije, odnosno ustavna komisija sa desetak ovih amandmana o slobodama, nema potrebe, da se to raspravlja, ali u onima koji su sporni, da ustavna komisija prije sednice saveznog vijeća ili u toku sjednice saveznog vijeća prije glasvanja to razmotri, eventualno jih modifikuje sadržinski i eventualno od njih odustane. Tako da mi se čini, da Potrčeva ideja o tom, da se vrati u stanje postupka, ne treba, da se vraća, nego se samo nastavi nova faza.

Predsednik dr. France Bučar: Hvala lepa. Mislim, da je to jasno pravno. Pravno je stvar taka, da se mi nahajamo v fazi tega dajanja mišljenj v postopku za pred formiranje tega predloga. DA se o tej stvari Skupščina Slovenije ni izrekla mogla izreči in se tudi ne bo, to je dejstvo. Zato bo v ponedeljek, če se bo skupščina odločila da je sploh pripravljena razpravljati o predlogu, sedaj je že predlog, če se bo skupščina odločila, da o predlogu samem razpravlja, in če bo smatrala, da je predlog, kot je formuliran, kolikor toliko, potem bo lahko dala svoje mnenje k posameznim, tega sprejemamo, tega ne sprejemamo, definitivno. Ta možnost obstoja.

_____: ... na to da postopak za problem uslova čini cijelinu za razliku od skupština drugih republika i pokrajina, vaša skupština u prvoj fazi dajajući suglasnost na predlog, da se pristupi ovim promjenama ustava, za razliku od drugih skupština republika odstupila je akticipirala stavove za naredne faze postupka promjene ustave. Vi ste tada kazali, da ne dajete saglasnost na predložene promjene koje se odnose na odnose ~~na~~ u federacije in na prava i dušnosti u federaciji. U stvari to je relevantno za naredne faze, posebno za fazu nacрта i za fazu predloga. U tim predlozima, da se pristupi promjeni uslova kao što je Mijat rekao i kao što ste sami znali nije bilo krupnog predloga, koji se tiče karaktera državne zajednice, to jest ukidanja saveznog vijeća. Mislim, da je ta rasprava privedene kraju, i da je nemoguće drukčije tretirati, tako da ovi anticipirani stavovi Slovenije mogu se u jednom kreativnom tumačenju bes velike muke i tretirati kao stavovi Skupštine Slovenije.

Ustavna komisija nije htela da zamjeni savezno vijeće,

koje utvrđuje predlog amandmana, niti skupštine republika i pokrajina, da jih zamjeni u njihovoj odgovornosti kakvu će odluku donijeti utvrđujući predlog amandmana, niti dajući naknadnu saglasnost u postupku davanja saglasnosti, ne go se povukla i najviše polazeći od stavova Skupštine Slovenije, koje je bila u prvoj fazi anticipiranih stavova o kojima sam govorio. ustavna komisija mislim, da je objektivno moguće, uz malo dobre volje, ja dodajem i malo više medjusobnog poverenja podržati sve to što je predložila. Mijat je išao od minimuma, ja iden od maksimuma, druga je stvar i odgovornost je daljih učesnika u promjenama ustava, da odluče kakav će njihov konkretan stav biti o pojedinim amandmanima, jer se u zaključni fazi, po tumačenju saveznog vijeća može davati saglasnost u pojedinim amandmanima, što omogućava, da se i realizuje neslaganje sa pojedinim od tih predloženih rešenja.

Inaču oko promjena ustava je da je karakter saglasnost, a drugi je davanje mišljenja. Kad je riječ o saglasnosti nema daljega postupka i u tim pitanjima nema daljeg promjena, međutim kada je riječ o mišljenju druga situacija je pogotovo ja ponavljam po treći put u vašem slučaju jer ste već u prvoj fazi se kad je riječ pogotovo u federaciji, precizno i decidno i do kraja bili izjasnili o neprihvatanju tih stavova.

U saveznom vijeću je donijet zaključak, a predhodno valjda ostvaren dogovor, da se postavi rok, u kome skupštine republika i pokrajina daju mišljenja, premo tome do skupština republika i pokrajina, da to u tom roku daje svoje mišljenje. Hvala.

Predsednik dr. France Bučar: Jaz bi tole razpravo zaključil s to konstatacijo, da je Skupščina Slovenije ni dala

soglasja oziroma svojega mnenja in zato je mnenje Zvezne
ustavne komisije v kolikor bo prišlo do ponedeljka pri nas
na sejo formirano brez mnenja slovenske skupščine. Če vrnemo
sedaj stvar v fazo postopka, sedaj mi pravzaprav samo lahko
posredujemo zvezni ustavni komisiji svoja mnenja in poglede,
izhajajoč iz tistega, kar je bilo prej stališče Slovenije,
da ji pomagamo pri oblikovanju predloga amandmajev, ki bi bili
čimbolj v skladu s tistim, na kar je Slovenija eventualno pri-
stala. V ponedeljek se bo mogla pa skupščina odločiti in reči,
ali prvič mi o predlogih sploh ne razpravljamo, ker niso for-
mirani v skladu z mnenjem, ali o stvari razpravljamo, ker
so amandmaji taki, da popolnoma ustrezajo tudi našim pogledom.
Samo to je možno, da je pravna situacija. Sedaj bi jaz predlagal,
najprej dajem to v mnenje, če se strinjamo, da Zvezni ustavni
komisiji posredujemo mnenja slovenske ustavne komisije ne
skupščine

lahko nadaljujemo sejo v tej smeri. A se strinjate s tem ali ne?

_____ : Mi ta stališča o posameznih amandmajih kakor so bili v osnutku imamo, ker smo jih pripravili, jaz predlagam, da jim to kar damo, da razprave zdaj sploh ne nadaljujemo, ker to imamo, stališče je pa to, kar ste vi gospod predsednik

\$leo: To se pravi, osnutek mnenja našega ne bi bilo težko oblikovati na podlagi dosedanje razprave, če je to istočasno osnutek za skupščino. V em smislu bi bilo smiselno, da rečemo, da naj zvezni zbor ne odloča o tem na naslednji seji ampak naj počaka na mnenje skupščine.

Seveda če mi ocenjujemo da je realno, da bo skupščina to svoje mnenje oblikovala ne pa sprejela sklep, da mnenja ne želi oblikovati. Skratka, če je danes ocena bolj politična kot kakšna druga, da bo to mnenje oblikovala skupščina, potem bi predlagali zveznemu zboru, da naj ne sklepa, preden ta skupščina v ponedeljek ali torek to določi.

dr. France Bučar: Jaz bi, če smem replicirati, jaz bi kar ostal pri svojem predlogu ker dvomim, da bo naša slovenska skupščina pripravljena še enkrat oblikovati svoja stališča ali da mnenje ali ne.

Jaz predlagam torej, da mi posredujemo kot ustavna komisija slovenske skupščine zvezni ustavni komisiji svoje mnenje in poglede, ki so seveda že formulirani in naj jih ona oblikuje pri končni formulaciji predloga, potem pa v ponedeljek, kolikor se bo zvezna skupščina tako odločila, ker se je ona tudi časovno nekako opredelila za ta časovni rok, da potem mi samo ugotovimo, ali smo pripravljene razpravljati o predlogu ne glede na to da nismo poprej dali mnenje, če nam ustreza ali ne. Prosim.

Miran Potrč: Jaz bom sprejel predlog vašega sklepa, moram pa samo opozoriti, da bomo imeli v razpravi v ponedeljek v slovenski skupščini več vprašanj, če bo ostalo na vašem sklepu kot pa če bi le dali sugestijo zveznemu zboru, da ne določa predloga pred našo sejo. Govorili bomo namreč ne samo o tem, kaj mi vsebinsko mislimo o predlogu amandmajev ampak ponovila se bo razprava, ki smo jo danes imeli ali lahko sploh formalno preskočimo eno fazo in brez da damo mnenje dajemo že soglasje k določenemu predlogu. Jaz vam pač povem svoje mnenje, da bo najbrž to problem in se bojim, da bomo potem več časa, v ponedeljek na skupščini zgubili okoli tega, ko se bomo prepričevali ali to smemo ali to ne smemo, kaj bi to pomenilo kaj ne, namesto da bi se ukvarjali z vsebinskimi vprašanji, zato bi bil moj predlog, da le razmislimo ali ne sugeriramo zveznemu zboru, seveda, potem je pa rizik obojestranski. Tudi zvezni zbor pač reskira če bo 25. predlog določil potem ve, da bomo mi v ponedeljek razpravljali o dveh vprašanjih. O formalni proceduri in o vsebini. Če pa nam ugodijo potem ve, da bomo razpravljali samo o vsebini in je najbrž razprava lažja.

dr. France Bučar§leo: Jaz se popolnoma strinjam, mislim, da tu sploh ni zdaj to, mi to mnenje tudi če posredujemo tu nič popolnoma uredu, ne. Potem bi pa zvezna skupščina sama odločila tako.

Kolešnik: Jaz bi le opozoril na to, kar je gospod Mijat Šuković govoril. Namreč on je zelo lepo povedal na ta drugi del tega zaključka na 53. strani, ki ga je SKupščina Republike Slovenije poslala UK oz. Skupščini republike Jugoslavije, ker jasno piše, da mi pogojujemo razpravo z uvrstitvijo v načrt ustavnih amandmajev ukinitev zveznega zbora in on je lepo

obrazložil, zakaj ta ukinitvev zveznega zbora ne gre. Se pravi, mi moramo republiški skupščini oz. republiška skupščina mora za to vedeti. In mora prvo to sklepati ali spremenimo ta pogoj, ker kar je gospod Potrč tudi govoril, ker je rizik, ali bo skupščina to spremenila in razpravljala.

Namreč gre za neke utemeljitve, ki smo jih dali, zakaj zvezni zbor pa mi ukinjamo. Mislim, na to bi opozoril preden gremo v karkoli drugega in se povsem s Potrčem strinjam, da je zdaj kakršnakoli dajanje našega osnutka ne pomeni nič drugega in to bi pa rad dal ocenimo, nič drugega kot njim informacijo kaj smo mi v osnutku, ne da oni to upoštevajo v spremembi teksta na jutrišnji seji UK Jugoslavije, ker prav gotovo, če bi oni to upoštevali delajo predsedan. Kar pa oni sigurno ne bojo upoštevali niti mi želimo da to na koncu koncev upoštevajo, dokler se ne izjasnimo okrog pogoja, ker če ta je pogoj pa bistven, kaj nam pomaga, če tudi upoštevajo, kar smo mi v osnutku sprememb tudi se opredelili ali izražali mnenje, kaj nam to pomaga, če oni to spreminjajo, če mi odgovora jasnega na prvi pogoj nimamo.

dr. France Bučar: Uredu, samo to je zdaj njihova stvar. Saj bodo oni, ja vem, ampak to je rizik njihov, ne več naš.

Saj v bistvu se strinjate, kakor, samo vi ste samo hoteli opozoriti posebej predstavnike zvezne komisije, da je zdaj njihov riziko oz. riziko zveznega zbora, če bo tako.

France Bučar: Battelli je bil prvi. Ja prosim.

Roberto Battelli: Hvala lepa. Jaz se zavedam, da morda malo preveč poenostavljam, vendar kakor se spomnim, 4. ali 5. točka deklaracije pravi, da Slovenija nekako bo obravnavala vse obstoječe in bodoče federalne zakone in predpise, in se bo držala samo tistih, ki ne bodo ogrožali njenih interesov, tako kot so opredeljeni v sedanji anamirani ustavi Slovenije.

Zdaj sprašujem ali se ne bi dalo tudi ta sklop diskusije okoli amandmajev k zvezni ustavi obravnavati na podoben način. Se pravi v tem sklopu teh stvari, ki prihajajo od federacije in o katerih se Slovenija izjasnjuje seveda v skupščini. V tem primeru bi v ponedeljek se mi znova odločili najprej ali damo mnenje ali ga ne damo v skupščini, ne in jaz sem seveda za to, da se odločimo, da damo mnenje ampak na tak način, kot je povedano v deklaraciji in potem lahko povemo, da nočemo zveznega zbora, da nočemo tega ali onega in povemo vsa stališča, ki so tudi vsebovana in ki so bila tukaj že oblikovana na ustavni komisiji, glede posameznih amandmajev zvezni ustavi in je stvar rešena, mislim, da na ta način niti gremo proti sebi niti gremo proti komu drugemu.

France Bučar: Hvala lepa, mislim, da stvar vaš predlog ne korigira s tem, prosim še.

Miran Potrč: Jaz razumem, da ste vi zdaj že malo odprl razpravo tudi o vsebini, ne. Mislim, zaradi tega ker je drugače govoril in kar so bile tudi sugestije mislim, da je tudi Peršak rekel, saj mi imamo mnenje. Jaz bi v zvezi s tem predlagal, samo sledeče stvari. Kar zadeva naš odnos, do amandmajev, ki jih predlaga kot osnutek predloga, no, delovno besedilo predloga zvezna ustavna komisija, da mi to mnenje pregledamo ampak je

lahko res to formalno šlo v službi ustavne komisije, samo z vidika ali je vse vključena, ker nekateri niso vključene, pa da ni treba o tem veliko razpravo delati. Imam pa drugo. Mislim, da pa mi moramo ali pa da bi bilo koristno gospod predsednik voditi razpravo o tem, kakšna bo eventualna argumentacija, ki jo bomo dali iz ustavne komisije za ponedeljkovo sejo zborov, da naj bi mnenje oblikovala, ker te argumentacije, pa zdaj v zadostni meri ni in mislim, da so tu elementi, v kateri ste vsi govorili, nova situacija, deklaracija še kaj so tisti, ki bi zdaj mi počasi morali zbrati.

Jaz osebno sem razmišljal o nekaterih stvareh. Razmišljal sem o tem, da bi bilo prav povedati skupščini Jugoslavije, da bomo mi še enkrat povedali, da bomo mi na slovenski ustavi delali neodvisno od tega kakšno je to prehodno obdobje v katerem se zdaj nahajamo. Za mene bi bilo zelo pametno sugerirati zveznemu zboru. Da to na nek način ugotovi kar je danes Mia Čukovič rekel, in kar je zdaj konec koncev tudi stališče predsedstva SFRJ, da se ve da je to kar imamo neko prehodno obdobje, da pa seveda gremo vsi v revizijo v nov dogovor v novo vsebino v drugačne odnose, take ali druge v Jugoslaviji, in da seveda izhodišče tega, je narod, republika, država, suverenost, da ne naštevam dalje.

Mislim, da bi bilo zelo koristno reči predsedstvu SFRJ in tudi zveznemu odboru, da to pomeni, da tisti postopek, ki je za novo jugoslovansko ustavo odprt, da ga ni in da se to ugotovi, da se več ne sili, saj mi tam nismo razpravljali pa nismo dali soglasja, ampak stalno se še vrti, kot da je nek postopek po katerem bo novo Jugoslovansko ustavo delala federacija, ne pa da bo novo jugoslovansko ustavo, pa dajem v narekovaj to

jugoslovansko ustavo, skratka odnose v Jugoslaviji ali v obliki ustave ali pa konfederalne pogodbe, da bodo delale republiške države in narodi v medsebojnem sporazumu, mislim, da bi taka stvar bilo zelo koristno opredeliti, vsaj povedati z naše strani.

Tretje jaz moram tako reči. Jaz osebno nisem, čeprav smo mi na isti seji srpejemali mnenje da ne dajemo mnenja k ostnuku in slovensko deklaracijo. Deklaracijo o suverenosti Republike Slovenije, da nisem prepričan ali smo glede časa v katerem smo to delali naredili dovolj medsebojne primerjave. Če jaz zdaj iz svojega vidika gledam, potem bi jaz po deklaraciji spremenil nekoliko to stališče o zveznem zboru. V kakšnem smislu?

Spremenil bi ga tako, da bi rekel, za nas po deklaraciji je zvezni zbor v svoji funkciji zbor republik in pokrajin. Za nas Slovence. Za druge ni, ampak za nas pa je in mi vam naprej povemo, da bomo naši delegaciji oz. našim delegatom v zveznem zboru tudi kot skupščina dajali mnenja o tem, kaj je stališče Slovenije do aktov, ki jih zvezni zbor sprejema, če bo vsebina takšna, da bodo naše delegacije z njo soglašali, bomo šteli da je soglasje doseženo, če ne bomo v skupščini ratificirali te akte in nekateri bodo veljali, nakateri ne bodo veljali. To je naša enostranska odločitev. Ampak je odločitev. In v taki funkciji seveda drugi ki mislijo, da rabijo še zvezni zbor preko preglasovanja, naj ga pač zaenkrat imajo. Ampak ni treba za vnaprej reči, mi zahtevamo da vsi morajo imeti zvezni zbor kot Zbor republik in pokrajin naj ga imajo

Miran Potrč: naj ga imajo nekateri z pregalsovanjem, za nas ni za preglasovanje. Mi ga hočemo imeti na podlagi bi rekel koncenza slovenskih delegatov ali pa slovenske skupščine, da se z nečin strinjamo ali ne in bi lahko to bil tudi eden od argumentov zakaj smo pripravljeni razpavaljati potem o teh posamičnih amandmajih. Hvala.

Predsednik dr. France Bučar: No če smem skočiti v besedo, jaz bi samo predlagal, mislim da bi se v današnji obrazložitvi bolj omejili na čisto te proceduralne zadeve. Jaz bi celo sugestriral, da mogoče vi posebej nastopite z diskusijskim prispevkom in prav to vprašanje v tem obrazložite. Jaz mislim, da je to toliko pomembna stvar, da se splača, no to boste pač presodil, to je moja sigustija.

Miran Potrč: Samo predsednik veste veliko težo nastop, ki ga boste vi ali kdorkoli drug, ki bo določen iz ustavne komisije na zborih in pred tem na klubih iznesel v imenu ustavne komisije. Jaz bom seveda svoje mnenje imel in ga povedal, samo dostikrat se mi je že zgodilo, da sem ga imel pa povedal, pa je bilo drugače sprejeto.

Magajna: Zdaj mi se bomo v ponedeljek soočili z zelo hudo dilemo pred poslanci oz. poslanci se bodo znašli pred novo situacijo ali bodo svoje opredelitve načelne opredelitve, ki so nekje utemeljene tudi z deklaracijo o suvereni Sloveniji spremenili. Po mojem mnenju ravno deklaracija nekako vsaj politično usmerja v to, da bomo izstopili iz tega dogajanja v Jugoslaviji tako glede sodleovanja v institucijah kot raznih postopkov, to je tudi spreminjanje ustave.

Zdaj če se bo to stališče v ponedeljek kot mnenje jaz sem eden izmed tistih, ki ohranjam tisto prvotno mnenje glede

sodelovanja naših, glede dejanja mnenja o zveznih amandmajih, kot udeležbo naših delegatov v zveznem zboru in bom pač tudi tukaj zahteva, da se to interpretira, da nismo bili enotni glede tega. Jaz sem zato, da se na novo, ponovno odpre ta dilema vendar osebno imam vse tiste zadržke, ki sem jih imel že prej glede sodelovanja pri prosecu spreminjanja zvezne ustave kot udeležbi naše delegacije v zveznem zboru in bi hotel za korektnost tega poročila ustavne komisije, da se upošteva, da to ni bilo soglasno sprejeto, ampak večinsko mnenje.

Kolešnik: Jaz mislim, da bi morali le razpralvajti o tem, kar je gospod Peršak povedal kot prvo možno vrianto. Razpravlajati o oceni, kaj če bo na skupščini varianta, da ne gremo v spreminjanje tega drugega dela odstavka, ker gospod tukaj nevem točno kako se piše Šturanovič, namreč ko je rekel zakaj so oni razumeli, da mi iz prvega tega prve faze postopka izstopamo. Zato, ker so čitali predvsem prvi odstavek, kjer smo jasno mi zapisali, da ne bomo razpravljali o načrtu amandmajev in dodan je ap drugi odstavek, ki so ga oni šli, ki so oni šli mimo njega.

Jaz bi le opozoril na to, da gre za tisto, kar je gospod Peršak predlagal, da to ocenimo, kakšne so pa zdaj posledice, ker mi se ne moremo odločiti bi pa nebi ali pa bi mehno varianto pa trde nebi, ker obstaja tudi ta druga varianta, da enostavno to gre mimo nas. Kaj to zdaj pomeni? Mimo nas gre do predloga, predlog bo določen kaj pa potem? In kakšne ima to posledice za nas, ker vedno težje situaciji bomo. Mi bomo prišli, ko bomo morali dati ali pa ne dati soglasje, ker jaz gledam na tisti korak, ki je pred nami ne to, kar je za nami, to kar je vračati se nazaj bo zelo težko v taki ali drugi obliki. To, kar je gospod Potrč rekel je zelo dobro rekel, je rekel pripravljenost. Kdo

mora zdaj tisto pripravljenost pokazati, samo mi ali tudi npr. Jugoslavija kot celota oz. sutavna komisija. To je zdaj vprašanje, to je prva dilema, druga dilema je predpostaviti, da Skupščina Republike Slovenije ne bo spreminjala svojega mnenja ali bo pa povedala mogoče drugače da dokelr noter v načrtu spremembe ni zveznega zbora oz. možnost ukinitve zveznega zbora in potem naše nesodelovanje in posledice tega v če gre seveda ostali del Jugoslavije naprej določi predlog in dride predlog v Skupščino na glasovanje kot predlog in soglasje od Slovenije na vsak amandma.

Ker preden se mi karkoli danes odločio moramo o tem vseh zadevah razpravljati. Hvala lepa.

Predsednik dr. France Bučar: Hvala lepa. Ne vem jaz se bojim, da nisem razumel vaše diskusije kot odpiranje novih dilem. Jaz mislim, da so vse popolnoma istovite z tistim, kar smo že sklenili, to se pravi da mi, ponavljam, se oprostčam če ponavljam, se pravi mi konstatiramo

zvezne ustavne komisije smatra sedanjo fazo, še vedno faza zbiranja mnenj. Ona bo šele formulirala svoj predlog in ostalo zveznemu zboru. Sedaj pa je stvar zveznega zbora, da sam presodi ali gre v riziko in ugotovi, mi ne odločamo, nismo pripravljeni preložiti tega in zahtevati, drugič je njegov riziko, da pride potem s predlogom definitivnim, formalnim predlogom pred slovensko skupščino, ki bo o tem razpravljala, bo rekla smo že rekli svoje mnenje, sploh ne razpravljamo, al pa bo rekla smo pripravljeni tako ali drugače. Stvari so jasne, s te formalno pravn plati.

Peršak: Hotel sem samo eno opozorilo še povedati, mislim, da seveda mi v ponedeljek gremo pred skupščino z istim stališčem, kot smo že enkrat šli, to je v zvezi s tem kar je Andrej Magajna povedal, gre namreč še zmeraj za odprto vprašanje dveh alternativ, ki smo jih mi že enkrat ponudili skupščini in je skupščina pač eno sprejela in je celo zaostrila.

Predsednik dr. France Bučar: Če smem poseči, mi ne gremo z nobenim mnenjem. Mi samo dobimo predloženo na klop, če tako rečem, mnenje oz. predlog zvezne ustavne komisije in o tem mora skupščina odločati, nič drugega, vse drugo smo mi že odločili.

Peršak: V tem primeru, če smem samo ugotoviti, da dvomim, da bo zvezna ustavna komisija lahko, čeprav bo dobila mnenje naše ustavne komisije, ker ona bi s tem morala iskati ponovno mnenja vseh ostalih skupšin, če bi hotela to upoštevati.

Predsednik dr. France Bučar: Njena stvar.

Peršak: Njena stvar, res je. V tem primeru, če bo predlog tak kot je sedaj, mislim, da sta samo dva amandmaja, ki jih na naše mnenje lahko sprejmemo. Edino naš predlog mnenj. Ker vsi naši predlogi, vsi naši pomisleki v amandmajih praktično niso

upoštevani, celo razen v dveh primerih, ko smo se mi strinjali, če tako rečem.

Predsednik dr. France Bučar: Če smem sedaj še to ugotoviti, mi bomo sedaj v zvezni ustavni komisiji, njenim predstavnikom, če pravilno povzemam mnenja izročil pismeno naša stališča, ki smo jih že napisali, pa se bodo z njimi seznanili in oni bodo na podlagi tega sprejeli svojo lastno odločitev ali jih upoštevali ali ne in tisto k nam prinesli v ponedeljek ali že prej.

Andrej Magajna: Gospod predsedni, rad bi da imamo popolnoma jasno formulacijo kaj bomo jutri sporočili zvezni ustavni komisiji. Te formulacije morajo biti jasno povedane, da do ponedeljka, oz. jutri, skupščina ni dala, ker ni tistega sklepa prvotnega nismo revidirali. To mora biti jasno zapisano in tudi sporočeno. Skupščina mnenja ni dala k tem postopku, lahko ga bo naknadno revidirala, mi jim lahko posamezno stališče o amandmajih sporočimo, vendar to ni mnenje skupščine. To je pač razlaga, ocena teh amandmajev, to mislim, da mora biti jasno povedano, tukaj ne sme biti nobenih slepomišenj kaj bo naredila zvezna skupščina. To je jasna zadeva, do ponedeljka ostaja v veljavi prejšnje stališče skupščine.

predsednik dr. France Bučar: Ga nihče ni spreminjal, moram še enkrat poudarjati.

Kobar: Samo praktično vprašanje. Seja zveznega zbora je jutri, republiške skupščine pa šele tridesetega, delegati v zveznem zboru smo jutri navzoči na seji zbora. Če bo prišlo do odločitve zvezne ustavne komisije, da ostane točka dnevnega reda, ki določa predlog ustavnih amandmajev na dnevnem redu jutrišnje seje zveznega zbora se praktično postavlja vprašanje o ravnavnju

nas delegatov, ker vemo, da slovenska skupščina pač svojega mnenja k osnutku ni dala, da se vse čaka potem na seje 30. julija. In če upoštevam recimo spremenjeno vlogo nas delegatov v zveznem zboru, v stilu tega, kar je povedal Miran Potrč, potem se mi zdi, da jutri najbrž delegati, če to vse ostane na dnevnem redu ne moremo pritegniti rešitvi, da bi se že jutri določil predlog ustavnih amandmajev.

Predsednik dr. France Bučar: To je sedaj vaša odločitev, čeprav ne prelagam sedaj na vas, vam republiška skupščina ne more dati mandata, ker vi ste v zveznem zboru. Potem je lahko po mojem mnenju. Lahko posredujete čisto kot poslanci ta stališča, ki jih pač imamo, pri čemer vi z ničemer ne posegate v pravico ali dolžnost republiške skupščine.

_____ : našo jutrišnjo vlogo takole razumem. Skupščina Republike Slovenije ni dala mnenja glede sklepov 2/7-1990, zato predlagamo, da zvezni zbor ne določi 25/7 ali pa jutri, še predloge ustavnih amandmajev. Tako približno pri čemer bi pa rad dodal še nekaj za dr. Šukovića. Res je, da je zvezna ustavna komisija obravnavala naš predlog oz. zamisel o amandmajev za spremembo zveznega zbora z vsem spoštovanjem do zvezne ustavne komisije, moram reči tole. Mislim, da bi moral biti ta predlog bolj populariziran in bolj dan v javno razpravo v vse republike in avtonomne pokrajine, če pa je to bilo pa prosim povejte, da vzamem besedo nazaj. Hvala lepa.

Mio Čuković: Još jednom da kažem kao činjenicu, amandmani 49., 50., 51., 53., 54. svi amandmani o slobodama izričito decidno bili su predmet razprave u skupštini Slovenije in u pisanom tekstu data je saglasno na sve te amandmane. Decidno. U jednoj fazi postupka, decidno nije ništa ostalo sporno, ostali su od ovih amandmana koji su sada na utvrđeni amandman 61. o Narodnoj banci amandma 62. o prihodima federacije i amandma 63. poreskom sistemu. Amandma 65. i o funkcijama saveznog vijeća in to sad reduciro, na sve ostalo upisanoj formi, u prvoj fazi amandmanske razprave

_____ : Skupština Republike Slovenije izričito decitro dala je sa..... to je jedna činjenica koju ja ovde potenciram drugo je stvar kako vi sada interpretirate to i dali to ima određenu ustavno snago ili nema u ofoj fazi jeli to povučeno ili nije, to je stvar sada ocijene interpretacije, vašu ocjenu, vašu interpretaciju koja bude ovdje iskazana na kraju i ja uzimam obavezu, da sutra ustavnoj komisiji izrazložim. Zabukovec je rekao, da će i on kako delegat i on će kazati, a predsednik je rekao jako je stvar saveznog veča da ocijeni jeli to u redu ili nije ako prihvati preuzima na sebe rizik stvar je mi smo tumačili, ja moram reči, da je pismena saglasnost u jednoj fazi postupka koja nije kao pismena saglasnost na ove amandmane nikada povučena naprotiv u dokumentima je ponovo potvrđžena bar u onom dijelu koji se odnosi na slobode i prava čoveka građana i na pluralizam svojinskih oblika u tom slučaju nijesmo bili uvereni, da bi treba zastati sa odpočinjanjem faze utvrđživanja predloga a završetak je u rukama saveznog viječa. Završio sam in neču više govoriti.

Predsednik dr. France Bučar: Hvala. Pa dobor zakaj pa ne. Dobro je še kakšno prosim.

Magajna: Jaz bi se pridružil k temu predlog, če sem ga rpav interpetiral gospoda Zabukovca, da dejsnko mi predlagamo za jutri preložitev, čisto iz razloga formalnega razloga, ker naša skupščina ni revidirala še prejšnjega mnenja in tudi iz formalno pravne ni možno sprejeti predloga dokler ni. Mi ga sicer lahko spremenimo šele v ponedeljek ali kasneje in mislim, da moramo biti korektni do teh stvari in tudi do naših poslancev.

Eden od sklepov skupščine je tudi bil moram na to opozoriti, čerpav mogoče nerad priporočilo našim delegatom zvezne

zboru, da se ne udeležujejo naprej sej zvezne skupščine. Seveda to je zdaj določen rizik, ki ga bodo opozarjam na to naši poslanci v zveznem zboru sprejeli na sebe, mi jim pač kot skupščina ne moremo nimamo pravice jim to prepovedovati, to je priporočilo, vendar to stališče tudi to opozarja, do sedaj še ni bilo revidirano in opozarjam na to nevarnost nisem samo jaz ne bom samo jaz opozoril, ampak verjetno tudi poslanci v ponedeljek, ko bomo o tem razpravljali.

Miran Potrč: No jaz predlog Zabukovca podpiram, bi pa rad samo malo polemiziral z dr. Šukovičem. Res je, da je ustavno revizijski postopek celota, res je, da ima različne faze, res je da je o vsaki od teh faz treba razpravljati in če je celota potem seveda ne morem sprejeti niti glede ustavno revizijskega postopka, da se lahko reče, ker je soglasje na začetek postopka dano pomeni, da vmes mnenja niso važna. Na začetek postopka v nekaterih delih kot pozitivno v nekaterih kot izrazito negativno je bilo dano, ampak vmes so neke faze in seveda je treba vedeti tudi kaj se je vmes v tistih fazah razpravljalo.

To je eno, zdaj pa kar zadeva dejansko stanje, pa seveda tudi tov. Šukovič nima čisto prav. Ima prav, če govori samo o stališču skupščine nima par, če govori o stališču ustavne komisije. Ustavna komisija z takrat še mojim podpisom je obvestila predsednika zveznega zbora in predsednika ustavne komisije, jaz vevrjamem, da je to tudi predsednik grupe Šukovič dobil, da seveda naša sugestijo, da se izrazito pripravlja samo določen sklop amandmajev glede katerih ni o njih temeljnega spora o usmeritve in da se tudi tisti del amandmajev, ki zadevajo družbeno ekonomske odnose, da tko poenostavim, predhodno mnoge

stvari razčistijo predno se k njim sploh pristopi in da niso nujno v tej fazi postopka.

Tako da mislim ,da je to le treba pojasniti, tako da ni mogoče enostavno vzeti, nekaj je bilo rečeno in potem do konca to velja, ker so bile vmes različne faze, ko smo v skupnih spoznanj drugačih prihajali, seveda je pa najpomembnejše to, da mi mnenja nismo dali. Samo toliko v pojasnilo. Hvala lepa.

Ciril Ribičič: Saj bom povsem kratek, samo prej je bilo rečeno, da so neki pomisleki v zvezni skupščini. Ali je mnenje obvezna sestavina tega postopka ali ne. Ustavni tekst je zelo jasen, tako jasen, da brez oblikovanja tega mnenja pač predloga ni možno določiti in pač na to opozarjam, ker bo v naslednji fazi ta pomankljivost v tej fazi lahko orazlog za to, da republiška skupščina sploh ne bo sklepala o sogalsju k posameznim sklepom. To opozorilo mislim, da je pomembno in da je korektno, da ga povemo v naprej.

Predsednik dr. France Bučar: Še enkrat na glas ja. Jaz mislim ,da je to jasno. Prosim ali mislim, a lahko tole, vsaj smatram da lahko to razpravo zdaj zaključimo, stališča so jasna. Je kakšen ugovor.

Magajna: Samo vprašal bi prosim oprostite. Vprašal bi, če bo ta predlog, ki ga je že Zabukovec tudi šel v to našo formulacijo predlog preložitve, tu se moramo pa zdaj biti jasno ne bomo jutri nekaj tretjega pisali, kar nismo, predlog je bil konkreten tudi jaz sem se mu pridružil in sem razumel tudi če so nekateri razpravljali, da mi jutri v zvezno skupščino pošljemo predlog za preložitve.

Predsednik dr. France Bučar: Ne, ne tako kot je bilo sedaj formulirano s strani Cirila Ribičiča, popolnoma jasno. Ne

bomo nič več rpedlogov pošiljali, oni točno vedo situacijo, mi smo jo jasno obrazložili, stvar je končana s tem, tako mi nič ne predlagamo, mi samo konstatiramo stvari, stvar je jasna. V redu, potem smo stvar zaključili mislim in stvari so kristalno jasne, kar se tega tiče proceduralne stvari.

Vsebinsk osmo pa rekli, posredujemo naša pismena stališča, ki smo jih že sprejeli.

Kolešnik: Ne nismo mi mi smo jih sprejeli pod pogojem, ker jaz bi vas opozoril na tale na to mnenje mišljenje

_____ : Bom povsem kratek, samo prej je bilo rečeno, da so neki pomisleki v zvezni skupščini, ali je mnenje obvezna sestavina tega postopka ali ne. Ustaven tekst je zelo jasen, tako jasen, da brez oblikovanja tega mnenja pač predloga ni možno določiti in pač na to opozarjam, ker bo v naslednji fazi ta pomanjkljivost v tej fazi lahko razlog za to, da republiška skupščina sploh ne bo sklepala o soglasju s posameznim sklepom. To opozorilo mislim, da je pomembno in da je korektno, da ga povemo vnaprej.

Predsednik dr. France Bučar: Smatram, da lahko to razpravo sedaj zaključimo, stališča so jasna. Je kakšen ugovor.

Andrej Magajna: Samo vprašal bi, če bo ta predlog, ki ga je že Zabukovec tudi šel v to našo formulacijo predlog preložitve. Ker tu mora biti sedaj biti jasno. Ne moremo jutri nekaj tretjega pisati. Konkreten predlog je bil, kjer sem se pridružil in tudi razumel še nekateri razpravljalci, da mi jutri v zvezno skupščino pošljemo predlog za preložitvev.

Predsednik dr. France Bučar: Ne, ne, tako kot je bilo sedaj formulirano s strani Cirila Ribičiča. Popolnoma jasno. Mi ne bomo nobenih predlogov pošiljali, oni točno vedo situacijo, mi smo jo jasno obrazložili, stvar je končana s tem. Mi nič ne predlagamo. Mi samo konsultiramo stvari, stvar je jasna. Samo tako. Dobro, potem smo stvar zaključili. Stvari so kristalno jasne, kar se tega tiče, proceduralne stvari, tako. Vsebinsko pa posredujemo naša pismena stališča, ki smo jih sprejeli.

Kolešnik: Mi smo sprejeli pod pogojem, ker bi vas opozoril na to mišljenje delovne grupe, kjer ozadaj zelo lepo piše v zadnjem stavku, ne bom ga čital, ker se smatra, da tudi ta pogoj, ki smo ga dali, se smatra kot mnenje in le opozarjam in to